

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det, at såvel ARTE som provinsens publikumsorganisationer fortsat kunne opkræve et abonnementsgebyr af en rimelig størrelse, hvilket de fleste steder var en forudsætning for driften. Statstilskuddet til administrationen måtte af økonomiske grunde begrænses, og en service ud over et vist minimum måtte derfor finansieres gennem ekstrabevillinger fra amtskommunerne.

Ved indførelsen af den landsdækkende abonnementsordning åbnedes tillige mulighed for, at der i det brochuremateriale, der udsendtes i forbindelse hermed, blev givet meddelelser om andre kulturelle arrangementer. Merudgifterne skulle afholdes uden for de statslige bevillinger, og beslutningen var de enkelte amtskommuners. Statstilskuddet til ARTEs brochurer og til ARTE-nyt i dets nye form er fastsat efter samme kriterier som til de øvrige amtsbrochurer, og der er kun taget hensyn til den del, der omhandler teatermeddelelser.

ARTE-nyt finansieres i øvrigt gennem et tilskud fra Statens Musikråd i 1977-78 på 60.000 kr., gennem annoncer, ved løssalg og gennem abonnenternes (både teater- og musikabonnenter) servicegebyrer på 12 kr., og et eventuelt underskud vil skulle afholdes af Teaterudvalget for Storkøbenhavn (Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Københavns amtskommune), der har godkendt den skete udvidelse af ARTE-nyt.

Ministeriet finder ikke, at det abonnementsgebyr på 12 kr., der opkræves pr. abonnement (hvortil et ubegrænset antal billetter kan være knyttet) overskrider de forudsætninger og det niveau, hvorunder abonnementsordningen startede. Man finder heller ikke, at publikum ved tegning af et abonnement afkræves en betaling for en serviceydelse, som ikke har et rimeligt forhold til det tegnede teaterabonnement.

Ministeriet vil følge udviklingen og vil være opmærksom på eventuelle stigninger i servicegebyret.

Til *socialministeren* (4/10 77) af:

Kjelgaard (KF):

»Hvad har ministeren foretaget sig i anledning af H. Daugaard Larsens læserbrev i Berlingske Tidende den 18. september?«

(Spm. nr. 18).

Begrundelse.

Læserbrevet indeholder oplysning om en klar overtrædelse af bistandsloven, idet en blaffer undervejs til København flere steder hentede 300 kr. på bistandskontorer som bidrag til rejsen.

Læserbrevets oplysninger forekommer rent ud sagt utrolige. Hvis de er forkerte, bør de korrigeres, men er de korrekte, er en ændret arbejdsgang ved udbetaling af bistand nødvendig. Spørgsmålet stilles, fordi ingen myndighed indtil nu har dementeret læserbrevets oplysninger.

Besvarelse (11/10 77):

Socialministeren (Eva Gredal):

Efter bistandslovens regler forudsætter ydelse af kontanthjælp, at den person, der søger hjælpen, er ramt af en »social begivenhed«, f. eks. arbejdsløshed, og derfor er afskåret fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold.

Hjælpen ydes normalt af opholdskommunen, der både har mulighed for og pligt til at undersøge, om betingelserne for ydelse af hjælp er til stede.

Til en person, der befinder sig uden for sin opholdskommune, kan der dog efter bistandslovens § 10, stk. 4, ydes øjeblikkelig hjælp af det stedlige sociale udvalg.

Dette er en praktisk regel, der har til formål at sikre, at der altid vil kunne ydes en begrænset hjælp til en person, der befinder sig i en akut nødsituation, uanset hvor i landet den pågældende opholder sig. Når hjælpen ydes af det stedlige sociale udvalg, vil muligheden for kontrol med, om betingelserne er opfyldt, naturligvis være ringere, end når hjælpen ydes af det sociale udvalg i opholdskommunen.

Dette indbærer dog ikke, at det stedlige sociale udvalg helt ukritisk kan udbetale kontanthjælp. Der må i hvert enkelt tilfælde i rimeligt omfang foretages en undersøgelse af, om betingelserne for hjælpens ydelse er til stede.

Det er ikke på grundlag af det omtalte læserbrev muligt at identificere den pågældende sag, men det må stærkt understreges, at der, hvis der skulle være passeret noget i retning af det omtalte, er tale om socialbedrageri, der er strafbart såvel efter bedrageri-